

Faren fra øst.

Av fylkesfører Axel Aass.

«Nordens frihet trues ikke fra syd, men fra slavismen i despotiets sold».

P. A. Munch (1846).

«Nordmann — det spøkjer for fridomen din.

Raude tyrannar hev ringa deg inn!»

Vi er et merkelig folk. I hundre år har åndshøvdingene våre talt om faren fra øst. Henrik Wergeland, P. A. Munch, Ibsen, Bjørnson, Garborg, Christoffer Bruun — alle har de ropt varsko. De ble nok til sine tider skjelt ut som «landsforrædere», men da forvirringens tåke hadde lettet, ble de trass i alt hort og forstått. Nordmennene var enige om at russerne var våre fiender.

Men hvordan er det med denne enigheten i dag? Er det noen fast forvisning om faren fra øst? Er truselen blitt større siden våre store menn slynget ut sine alvorsord, eller er den blitt mindre?

Dette er en vurderingssak, svares det. Ja, men la oss holde oss til nokterne kjensgjerninger, til kalde fakta.

Den moderne teknikk har muliggjort en ganske annen organisering av massene enn tidligere. Framfor alt har den gjort avstandene kortere. En kommer fortere fram med fly og panservogner enn med hest og slede.

Overklassen i Russland hadde tidligere et nordisk innslag. I dag er det jødene som regjerer derborte. Hvem er mest hensynsløs og kyniske?

Russland auker hvert år menneskemassen sin med 3 millioner. Det er like mange som det bor i hele Norge i dag. Russland vil biologisk trykke oss ut i havet.

I Tyskland bor det 139 mennesker på hver kvadratkilometer, i Russland bare 8. Russland har veldige naturrikdommer. Lag et lite regnestykke. Sett at bolsjevikene ved hjelp av den moderne teknikk kunde drive befolkningstettheten opp til 46 — til en tredjepart av hva den er i Tyskland. Hvilken befolkning vilde Russland da få? Hva kunde ikke skruppelløse organisatorer gjøre ut av den?

Men faren fra øst er ikke lenger bare en mulighet. De bolsjevikiske armeene nærmer seg hjertet av Europa. Det er i aller høyeste grad en kjensgjerning. No kan vi snart ikke lenger tale om faren, men om ulykken fra øst.